

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 8Er/1156/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313222171
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Karaffa
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2019:2313222171.2

Uznesenie

Okresný súd Galanta v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, so sídlom ul. 29. augusta č. 8 a 10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484, proti povinnému: OMNIS Slovakia s.r.o., so sídlom Pod Párovcami 1361, Piešťany, IČO: 35 857 102, o vymoženie uloženej povinnosti vo výške 337,26 eura a trov exekúcie, za účasti súdneho exekútora JUDr. Pavel Šajánek, so sídlom exekútorského úradu Sadová 621, Senica, takto

rozhodol:

I. Exekúciu zastavuje.

II. Oprávnený je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie vo výške 44,15 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Oprávnenému a povinnému nepriznáva nárok na náhradu trov exekučného konania.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného a na základe exekučného titulu - rozhodnutia Sociálnej poisťovne, pobočka v Galante, č.k. 700-0610994413-GC04/13 zo dňa 20.6.2013 - sa začala exekúcia oprávneného voči povinnému o vymoženie uloženej povinnosti 337,26 eura a trov exekúcie. Súd poverením pod sp. zn. 8Er/1156/2013 zo dňa 10.9.2013 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora.

2. Súdny exekútor v priebehu exekúcie podnetom zo dňa 6.5.2019 navrhol zastavenie exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného. Zároveň si uplatnil trovy exekúcie a predložil ich presnú špecifikáciu aj spisový materiál za účelom preskúmania nemajetnosti povinného.

3. Podľa ust. §243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.3.2017.

4. Podľa § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví, ak majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

5. Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

6. Podľa § 58 ods.5 Exekučného poriadku, proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a), b), f) až h), k) až m) je prípustné odvolanie.

7. Pri rozhodovaní súd prihliadal na účelnosť, efektívnosť a hospodárnosť exekučného konania. Súd podotýka, že pre rozhodovanie o zastavení, resp. nezastavení, exekúcie je určujúci stav a majetkové pomery povinného ku dňu rozhodovania, resp. vydania rozhodnutia. Nie je preto možné vziať do úvahy

eventuálnu zmenu majetkových pomerov povinného v budúcnosti, ak takýto predpoklad nie je možné reálne vyvodiť zo zistených skutočností (teoretická zmena pomerov je daná vždy). Prípadný súhlas, či nesúhlas oprávneného so zastavením exekúcie nemá z hľadiska zistenia nemajetnosti a teda existencie dôvodu na zastavenie exekúcie žiadne právne relevancie, nakoľko súdny exekútor vedie exekúciu ako aj spôsob jeho vykonania s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania a je povinný predložiť vec súdu bez zbytočného odkladu po tom čo zistí, že existujú dôvody na zastavenie exekúcie, v danom prípade nemajetnosť povinného.

8. Súd preskúmal spisový materiál za účelom deklarovania exekútorom tvrdenej nemajetnosti povinného, pričom zistil, že exekúcia prebieha od roku 2013, pričom súdnym exekútorom boli vykonané opakované šetrenia majetku povinného. Zo spisu súdneho exekútora vyplýva, že povinný nevlastní žiadny hnutelný ako ani nehnuteľný majetok z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

9. Súd po oboznámení sa s podnetom súdneho exekútora na zastavenie exekúcie, zo spisovým materiálom, z ktorého vyplýva, že povinný nedisponuje s majetkom, preto súd postupoval v zmysle § 57 ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku a exekúciu zastavil.

10. Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

11. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§196).

12. Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

13. Podľa § 203 ods. 2 veta prvá Exekučného poriadku, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený.

14. Výšku trov exekúcie pri zastavení exekúcie upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení /ďalej len "vyhláška"/.

15. Podľa § 14 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení novely - Vyhlášky MS SR č. 141/2008 Z.z., ktorá sa vzťahuje na exekučné konania začaté po 1.5.2008, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

16. Podľa § 22 ods. 1 cit. vyhlášky, súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

17. Súd posúdil vyúčtovanie súdneho exekútora a priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie nasledovne:

- minimálna odmena podľa § 14 ods. 1 vyhlášky 33,19 eura

- hotové výdavky podľa § 22 ods. 1 vyhlášky 3,60 eura

- 20% DPH z odmeny a hotových výdavkov 7,36 eura

Spolu: 44,15 eura

18. Súdnemu exekútorovi tak bola priznaná náhrada trov exekúcie v súdnym exekútorom uplatnenej sume 44,15 eura. S poukazom na ustanovenie § 203 ods. 2 prvej vety EP k náhrade trov exekúcie v celkovej výške 44,15 eura súd zaviazal oprávneného, pretože exekúcia sa zastavila z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie.

19. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 ak to povaha veci nevylučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

20. Podľa § 256 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

21. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22. Týmto rozhodnutím sa končí exekučné konanie, preto súd musí rozhodnúť aj o nároku na náhradu trov konania (§ 9a EP, § 262 ods. 1 CSP). K zastaveniu konania došlo z dôvodu nemajetnosti povinného. Oprávnený ani povinný teda zastavenie konania procesne nezavinili. Z uvedených dôvodov súd rozhodol o trovách konania tak, že oprávnený a povinný nemajú na náhradu trov exekučného konania nárok.

23. Trovy exekúcie sú osobitný inštitút upravený § 200 a nasl. Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017), pričom Exekučný poriadok odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie nepripúšťa. Ak by zákonodarca chcel pripustiť proti uvedenému rozhodnutiu odvolanie, bol by to vyjadril v Exekučnom poriadku tak, ako je to pri iných inštitútoch v exekučnom konaní uvedené priamo v Exekučnom poriadku. Ustanovenie § 200 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017) výslovne neupravuje možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu o nároku na náhradu trov exekúcie.

Poučenie:

Proti výrokom I. a III. tohto uznesenia je prípustné odvolanie. Proti výroku II. tohto uznesenia nie je prípustné odvolanie. (§ 355 ods. 2, § 357 písm. m) Civilného sporového poriadku, § 58 ods. 5 Exekučného poriadku) Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.